

Wie is mgr. André-Mutien LÉONARD en wat staat de Kerk in ons land met de nieuwe aartsbisschop te wachten?

Het verschil tussen hel en hemel op aarde

Damiaanactie vraagt onze steun in campagneweekend 29 - 31 januari

- ▶ Damiaanactie helpt patiënten op eigen benen te staan
- ▶ Behandeling van lepra en strijd tegen tuberculose blijft prioritair
- ▶ Voortrekker in opsporen van resistente tbc

Ilse VAN HALST

De 22-jarige Rokšana verdient de kost in een van de vele textiel fabrieken die Bangladesh rijk is, maar werd gevelde door tuberculose. Nog amper dertig kilo woog ze, toen Damiaanactie haar vond. Vandaag is ze genezen en al flink aangesterkt. Prima, zou je zo denken. Maar hoe moet het verder met Rokšana? Ze kent niets anders dan het textielwereldje, maar kan niet terug aan de slag in de fabriek.

Om te voorkomen dat genezen patiënten opnieuw in armoede en ziekte belanden, lanceerde Damiaanactie in 2009 in Bangladesh, in Congo en in India een nieuw programma met oog voor de nazorg van patiënten. „Het gaat niet op zieke mensen medicijnen te geven en ze vervolgens aan hun lot over te laten. Dan zijn ze al snel opnieuw een vogel voor de kat. Daarom geven we hen een duwtje in de rug”, vertelt Willem Gees, al ruim tien jaar in de weer voor Damiaanactie in Bangladesh. „Om het met de bekende boutade te zeggen: we geven de mensen geen vis, maar leren hen vissen.”

Rokšana kreeg hulp bij het openen van een eigen textielwinkeltje. „We leenden haar geld om een voorraad kleding aan te leggen. We leerden haar ook geld beheren en omgaan met klanten. Het is de bedoeling dat ze beetje bij beetje de lening terugbetaalt. Dat is voor Rokšana niet enkel een uitdaging. Ze behoudt tegelijk haar gevoel van eigenwaarde.”

Deze vorm van nazorg is zo mogelijk nog belangrijker voor gewezen leprapatiënten, weet Wil-

De jonge Rokšana, hier nog gevelde door tuberculose, runt nu dankzij Damiaanactie een bescheiden textielwinkeltje. © Jean Platteau

lem Gees. „Vaak zijn ze, weliswaar genezen, niet langer welkom in hun gemeenschap, en dat wegens hun verminkingen. Ze moeten natuurlijk hun kostje zien te verdienen, maar zijn lichamelijk vaak niet meer tot werken in staat. Hen willen we opnieuw in de samenleving opnemen. Sommigen krijgen een winkeltje, anderen een koe en een kalf, zodat ze melk kunnen verkopen, of een riksja, waarmee ze tegen een kleine vergoeding mensen vervoeren.”

„Onze aandacht gaat in het bijzonder uit naar kinderen van leprapatiënten, zoals de kleine Maruf (zijn verhaal leest u in de bijgesloten oproep, *n.d.r.*). Door hen naar school te sturen en hun schoolkosten te betalen, kun-

nen we de noodlottige kringloop van armoede en ziekte doorbreken”, vervolgt Gees geestdriftig. Natuurlijk beseft hij dat het een druppel op een gloeiende plaat

De komende jaren vormt de strijd tegen een resistente vorm van tuberculose een grote uitdaging

lijkt, „maar niet voor deze mensen. Voor hen is dit het verschil tussen de hel en hemel op aarde”.

Hoe belangrijk ook, de nazorg is niet de kernactiviteit van Damiaanactie. De eerste aandacht gaat nog steeds naar de opspo-

ring en behandeling van lepra en tuberculose. In Bangladesh is Damiaanactie actief sinds 1972, het jaar waarin dit Aziatische land onafhankelijk werd. Hoewel de strijd tegen lepra onmiskenbaar vruchten afwerpt, prijkt Bangladesh met in 2008 zowat 5.400 nieuwe gevallen nog steeds in de top vijf van landen met de meeste leprapatiënten. Bangladesh is niet enkel een van de armste staten ter wereld, het is ook een van de dichtst bevolkte, wat de kans op infecties gevoelig opdrijft. Analfabetisme, overstromingen en cyclonen bemoeilijken bovendien de bewustmaking zowel als de behandeling van de ziekte.

Inzake TBC doet Bangladesh het al niet veel beter. Het staat wat dat

betreft op een weinig benijdenswaardige zesde plaats. Damiaanactie spoorde er in 2008 meer dan 22.000 nieuwe TBC-patiënten op.

Grote uitdaging in de strijd tegen TBC is de opsporing en behandeling van een multi-resistente vorm. „Almaar meer mensen worden besmet met een TBC-bacil die resistent blijkt aan de eerstelijnsbehandeling met de vier antibiotica opgelegd door de Wereldgezondheidsorganisatie. In samenwerking met het Tropisch Instituut in Antwerpen ontwierp Damiaanactie een methode om deze resistente vorm snel op te sporen en te genezen. „Hiermee trekken we wereldwijd toch wel wat aandacht.”